

8 JUN 1970

Folketingets forhandlinger. (167)

2651

16/1 70: Fremsættelse af lovforslag.

2652

[Finansministeren.]

giftsloven er alle i oversensstemmelse med den enstemmige indstilling fra et udvalg, hvori såvel amtskommuner og kommuner som erhvervslivet har været repræsenteret.

Fra finansministeriets side har man i den tid, der er forløbet, måttet acceptere, at amtskommunerne og kommunerne så bort fra afsmitningsreglen og samejemomsen, indtil afgiftsproblemerne var afklaret. Lovforslaget vil derfor ikke betyde nogen ændring af betydning i momslovens hidtidige provenu.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom.*

Loven om frigørelsesafgift m. v. blev vedtaget af folketinget den 18. juni 1969 og trådte i kraft den 1. januar i år samtidig med loven om by- og landzoner. Ifølge loven indtræder der pligt til at svare frigørelsesafgift, når en fast ejendom eller en del af en sådan herefter overføres fra en landzone til en byzone eller et sommerhusområde.

Der stilles dog i lovens § 1, stk. 1, den yderligere betingelse for afgiftspligtens indtræden, at den overførte ejendom omfattes af bestemmelsen i vurderingslovens § 33, stk. 1, om landbrug, gartnerier, planteskoler eller frugtplantager. Som lovens § 1, stk. 1, er affattet, vil ejeren af en landbrugsejendom m. v. herefter f. eks. ved at lade et gartneris planter rydde eller ved at fælde træerne i en frugtplantage og derefter lade arealerne ligge ubenyttet hen kunne slippe for at svare frigørelsesafgift, såfremt han selv gennem en vurdering af ejendommen i medfør af vurderingslovens § 4 får konstateret, at ejendommen ikke længere skal vurderes som landbrug m. v.

Med henblik på at stoppe en sådan mulighed for omgåelse af afgiftspligten foreslås det at lægge vægten på arealets seneste be-

nyttelse som landbrug m. v. i stedet for på, om ejendommen er omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 1.

Ud over det her fremsatte ændringsforslag kan der være grund til at overveje andre ændringer af frigørelsesafgiftsloven bl. a. som følge af de særlige overgangsproblemer, der er opstået i forbindelse med den opdeling af landet i by- og landzoner samt sommerhusområder, som skete ved by- og landzonelovens ikrafttræden den 1. januar i år. Denne opdeling er som bekendt baseret på den planlægning, der forinden havde fundet udtryk i en byudviklingsplan, en bygningsvedtægt eller en byplanvedtægt.

Imidlertid foreligger der nogle tilfælde, hvor planlægningsmyndighederne før den 1. januar 1970 har disponeret et landbrugsdrevet areal til f. eks. bymæssig bebyggelse under anvendelse af en anden formel fremgangsmåde. Eksempelvis kan et byudviklingsudvalg have meddelt dispensation fra yderzonebestemmelserne i byudviklingsplanen og dermed reelt — og fuldt korrekt i henhold til den dagældende lovgivning — have givet det pågældende areal indersonestatus. Et sådant areal er imidlertid pr. 1. januar 1970 blevet henført til landzone. Det kan virke som en næppe begrundet forskelsbehandling, hvis der for dette areals vedkommende skal indtræde frigørelsesafgift, når arealet senere — og uden at landbrugsbenyttelsen er ændret — overføres fra landzone til byzone ved den formelle fremgangsmåde, som by- og landzone-loven nu forlanger anvendt.

Med henblik på sådanne og andre lignende tilfælde forekommer det rimeligt at åbne mulighed for, at frigørelsesafgiften kan lempes eller helt bortfalde. Et hertil sigtende ændringsforslag vil blive forelagt det udvalg, der formentlig vil blive nedsat til behandling af nærværende lovforslag.

Jeg anbefaler lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde. Folketingets næste møde af-